

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/75/2015
Identifikačné číslo spisu: 1512010666
Dátum vydania rozhodnutia: 09.02.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Libor Duľa
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1512010666.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Libora Duľu a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Petra Paludu na neverejnom zasadnutí konanom 9. februára 2016 v Bratislave, v trestnej veci obvineného N. D. pre pokračovací prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 25. septembra 2012, sp. zn. 1 To 67/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného N. D. s a o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 6 T 89/2012 z 5. apríla 2013 bol obvinený N. D. uznaný vinným zo spáchania v bode 1 - prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie, obchodovanie s nimi podľa ust. § 171 ods. 1 Trestného zákona a v bode 2 - pokusu prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa ust. § 14 ods. 1, § 20, § 212 ods. 1, ods. 3 písm.a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa ust. § 245 ods. 1 Trestného zákona, a to pre skutky uvedené vo výrokovej časti označeného rozsudku. Okresný súd postupom podľa § 44 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z., v znení zákona č. 218/2007 Z. z., upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko pokladal trest odňatia slobody uložený mu skorším

- rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo 16. júna 2010, sp. zn. 1T/135/2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, z 31. marca 2011, sp. zn. 4To/22/2011, v časti, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov ako i trest uložený obvinenému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 1. novembra 2008, spis. zn. 0T/178/2008, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a

- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 25. mája 2012, spis. zn. 5T/135/2011, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako i trest uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo 16. júna 2010, sp. zn. 1T/135/2009, v časti, ktorým mu bol uložený trest odňatia

slobody vo výmere 16 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia,
za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a.

+ + +

Krajský súd v Bratislave na podklade odvolaní podaných prokurátorom i obžalovaným rozhodol rozsudkom sp. zn. 1To/67/2013 z 25. septembra 2013 tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvineného N. D. uznal vinným, že

1/ bol dňa 27. júna 2007 v čase asi o 11.20 hod. v Bratislave na Prokofievovej ulici č. 5 kontrolovaný hliadkou PZ ohľadom totožnosti, pričom v nestráženej chvíli odhodil z vrečka bundy papierovú skladačku s neznámym obsahom, pričom expertíznym skúmaním na KEÚ PZ Bratislava bolo zistené, že predmetná skladačka obsahovala drogu metamfetamín s celkovou hmotnosťou 33 mg s koncentráciou účinnej látky 71,5 % hmotnostných, a teda s obsahom 24 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 1 obvykle jednorazovej dávke drogy určenej na okamžitú aplikáciu, pričom metamfetamín je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších noviel zaradený do 2. skupiny psychotropných látok,

2/ dňa 28. októbra 2007 v čase o 01.00 hod. v Bratislave, na Tuhovskej ul. č.1/A ho kontrolovala hliadka PMJ KR PZ Bratislava ako vodiča osobného motorového vozidla zn. Audi A6, e. č.: KN-789 AS, pričom pri vizuálnej kontrole si všimla pri riadiacej páke zatavenú injekčnú striekačku s obsahom bieleho prášku, následnou expertízou v Kriminalistickom a expertíznom ústave PZ Bratislava bolo zistené, že sa jedná o metamfetamín o hmotnosti 284 mg s priemernou koncentráciou 49,5 % hmotnostných, obsahujúci 141 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 4-7 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach a psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny omamných látok, následne bol N. D. podľa § 85 ods. 2 Tr. por. obmedzený na osobnej slobode a eskortovaný na OR PZ Bratislava III, Úrad justičnej a kriminálnej polície, Oddelenie skráteného vyšetrovania Bratislava III, nakoľko nemal u seba žiadne doklady totožnosti, vystupoval pod menom svojho brata W. D., nar. XX. S. XXXX, Bytom D., C. XX,

3/ v čase od 20.00 h. dňa 17. októbra 2007 do 07.10 h. dňa 18. októbra 2007 v Pezinku na Surovcovej ul. pred obytným domom č. 16 nezisteným predmetom poškodil zámok na ľavých predných dverách nákladného motorového vozidla zn. VW Caddy Van, EČ: BA-617KD, šedej metalízy striebornej svetlej a následne vnikol do vozidla, z ktorého odcudzil 1 ks slnečné okuliare zn. Solano v hodnote 33,- €, rôzne reklamné predmety a to 2 ks mincovníkov v hodnote 9,96 €, 100 ks voblerov v hodnote 460,-€, 5 ks hodínok zn. Davidoff v hodnote 50,- € a 8 ks pier s pentelkou v hodnote 56,- €, čím spôsobil spoločnosti Imperial Tabacco Slovakia a.s. škodu odcudzením vecí vo výške 575,96 € a škodu poškodením vozidla vo výške 12.371,-Sk (410,64 €) a K. N. škodu odcudzením okuliarov vo výške 33,-€,

4/ v čase asi od 06.20 hod. dňa 30. decembra 2007 sa spolu s ďalšou trestne zodpovednou osobou na Ševčenkovej ul. č. 7 na parkovisku pod obytným domom pokúsili odcudziť motorové vozidlo Audi A7 bielej farby, EČV: "A" W94901R, VIN: L. tak, že nezisteným spôsobom vylomili zámok na ľavých predných dverách, vnikli do vozidla, kde vypáčili spínaciu skrinku vozidla, ktorú poškodili aj s plastmi v okolí spínacej skrinky, spínacia skrinka ostala nefunkčná, ďalej poškodili palubnú dosku v okolí autorádia, čím by v prípade dokonania trestného činu poškodenej E. C., nar. XX. K. XXXX, trvale bytom D., S. N. X, spôsobili škodu krádežou vo výške 5.059,03 € a poškodením vozidla spôsobili škodu vo výške 822,80 €, č í m s p á c h a l

v bode 1/, 2/ rozsudku

pokračovací prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák.

v bode 2/ v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.,

v bode 3/, 4/ rozsudku

pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., v bode 3/ samostatne a v bode 4/ spolupáchatel'stvom podľa § 20 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

v bodoch 3/ a 4/ v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. v bode 3/ samostatne a v bode 4/ spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák.

Za to ho odsúdil podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák. § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. § 41 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 3 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. na spoločný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného Petra Bednárika zaradil na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia a podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušil:

- bod 1/ výroku o vine a výrok o uložení súhrnného trestu vo výmere 24 mesiacov rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 1T/135/2009 zo 16. júna 2010, právoplatného dňa 31. marca 2011,
- bod 3/ výroku o vine a výrok ktorým bolo podľa § 44 Tr. zák. upustené od uloženia súhrnného trestu trestného rozkazu Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/67/2013 zo dňa 31. mája 2013, právoplatného dňa 16. júna 2013, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil aj:

- výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/178/2008 zo dňa 01. novembra 2008, právoplatný dňa 01. novembra 2008,
- výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Pezinok sp. zn.3T/125/2012 zo dňa 05. júna 2012, právoplatný dňa 30. júna 2012,
- ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Postupom podľa § 316 ods. 1 Tr. por. krajský súd odvolanie obžalovaného N. D., z a m i e t o l .

+ + +

Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1To/67/2013 z 25. septembra 2013 podal dovolanie obvinený N. D. prostredníctvom obhajcu z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. h/, písm. i/ Tr. por. V dovolaní uviedol: „Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd - 1) nerešpektoval zásadu a to, že Okresný prokurátor navrhoval vo svojom odvolaní z 09. 04.2013 uloženie úhrnného a súhrnného trestu odňatia slobody v hornej polovici sadzby § 212 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 46T/9/2008 čo bolo v môj prospech, - 2) všetky moje odsúdenia sú za prečiny a prevyšujú vrchnú hranicu najprísnejšej trestnej sadzby t. j. 5 rokov, nakoľko vykonávam trest 7,8 roka. Krajský súd v Bratislave pri rozhodovaní a ukladaní súhrnného trestu - 3) mal brať do úvahy nielen trest uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1T/135/2009 , ale mal zrušiť aj tresty uložené rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 2T/152/2010 a tiež trest uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn.5T/135/2011 - 4) Krajský súd v Bratislave porušil ustanovenie § 43 Tr. zák. a to, že ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný, a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu. Nebolo zohľadnené pri ukladaní trestu a to doba od spáchania skutkov a to takmer 6 rokov. Navrhujem preto, aby Najvyšší súd SR vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1To/67/2013 z 25.09.2013 ako aj konaním, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon v ust. § 34, § 41, § 42, § 43 Tr. zák. v môj neprospech. Zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1To/67/2013 z 25.09.2013 ako aj rozsudok Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 6T/89/2012 z 05.01.2013 a zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo stratili podklad a prikázal Krajskému súdu v Bratislave, aby vec v potrebnom rozsahu znova prejedal a rozhodol. Zároveň rozhodol o prerušení výkonu trestu.“

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.),

v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd zistil, že dovolanie obvineného N. D. nie je opodstatnené, pretože je zrejmé, že nie sú splnené podmienky dovolania.

V prvom rade najvyšší súd poznamenáva, že v zmysle § 385 Tr. por. je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené, z čoho vyplýva, že táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia (R 120/2012-I).

S ohľadom na uvedené nebol najvyšší súd oprávnený preskúmať iné v dovolaní označené porušenia zákona, ktoré nezodpovedajú vymedzeným dovolacím dôvodom, pretože by si tak atrahoval prieskum právoplatného rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania nad rámec návrhu - dovolania čo by znamenalo prekročenie právomoci vyplývajúcej mu zo zákona (§ 385 Tr. por.) a Ústavy Slovenskej republiky (čl. 2 ods. 2).

Z uvedeného je preto potrebné vyvodit', a to aj s ohľadom na povahu dovolacieho konania, ktoré je vždy ako návrhové konanie vždy podmienené návrhom oprávnenej osoby znalej práva - minister spravodlivosti, generálny prokurátor, obhajca, že najvyšší súd je viazaný návrhom do takej miery, že v rámci prieskumu dodržiavania zákonnosti nemôže ísť nad rámec návrhu a tam špecifikovaných dôvodov dovolania (§ 385 Tr. por.), preto najvyšší súd podrobil prieskumu vecné argumenty dovolateľa zodpovedajúce dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 Tr. por. bez hlbšieho prieskumu tých argumentov, ktoré im nezodpovedajú.

Pokiaľ obvinený v dovolaní argumentoval tým, že Krajský súd v Bratislave porušil zásadu reformatio in peius, pretože prokurátor podal odvolanie v jeho prospech, takéto tvrdenie obvineného nie je správne, nakoľko odvolanie bolo podané zreteľne v jeho neprospech, a to ako písomne: „...podávam odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 6 T 89/2012 z 5. 4. 2013 proti výroku o treste pre jeho nesprávnosť v neprospech obžalovaného N. D.“ (č. l. 36) tak aj obsahovo, pretože prokurátor navrhol uloženie súhrnného trestu aj vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46 T 9/2008 z 30. júna 2009, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu. Za takejto situácie prokurátor navrhol sprísnenie trestu, keďže by išlo o uloženie trestu za trestný čin, za ktorý doposiaľ obvinenému trest uložený nebol.

Ďalej obvinený argumentoval porušením ust. § 43 Tr. zák., pretože: „bol odsúdený za prečiny a jeho odsúdenia prevyšujú vrchnú hranicu najprísnejšej trestnej sadzby t. j. 5 rokov, nakoľko vykonáva 7,8 roka“. Aj takéto tvrdenie obvineného je nesprávne.

Podľa § 10 Tr. zák. prečinom je

- a) trestný čin spáchaný z nedbanlivosti alebo
- b) úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby, neprevyšujúcou päť rokov.

Z uvedeného (ods. 1 písm. a/) vyplýva, že prečinom je napríklad aj trestný čin usmrtienia podľa § 149 ods. 4, 5 Tr. zák., za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody až na dvanásť rokov.

Podstatnou a vecnou argumentáciou (nie však relevantnou) obvineného v dovolaní je odkaz na ust. § 43 Tr. zák. - ďalší trest.

Podľa § 43 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený skorším rozsudkom vykonaný, a ukladá mu trest rovnakého druhu, nesmie tento trest spolu s

doteraz nevykonanou časťou trestu uloženého skorším rozsudkom prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú týmto zákonom pre tento druh trestu. Ak je jedným z týchto trestov trest odňatia slobody, rozumie sa takou najvyššou výmerou doba dvadsiatich piatich rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie.

Postupom krajského súdu nebolo porušené ani toto citované ustanovenie, pretože trest odňatia slobody, ktorý bol obvinenému N. D. uložený vo výmere štyri (4) roky spolu s doposiaľ nevykonanými trestami odňatia slobody v súhrne, neprevyšuje dvadsaťpäť (25) rokov (vid'. posledná veta § 43 Tr. zák., ktorú dovolateľ pri citácii § 43 Tr. zák. v dovolaní opomenul uviesť). Je teda nepochybné, že obvinenému bol uložený trest odňatia slobody plne v súlade s ustanovením § 43 Tr. zák., ktoré vo svojej podstate znamená obmedzenie, ktoré limituje maximálnu možnú výmeru trestu, ktorý sa má obžalovanému uložiť v prípade, než bol predchádzajúci trest uložený skorším rozsudkom vykonaný. Z povahy veci vyplýva, že ustanovenie § 43 Tr. zák. sa vzťahuje len na tresty odstupňovateľné (trest odňatia slobody, trest domáceho väzenia, trest povinnej práce, peňažný trest, trest zákazu činnosti, trest zákazu pobytu, trest vyhostenia). Použitie tohto obmedzenia prichádza do úvahy len v prípade recidívy alebo tzv. nepravej recidívy, tzn. ak bol druhý trestný čin spáchaný po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku súdom prvého stupňa za prvý trestný čin, ale ešte pred právoplatnosťou tohto rozsudku (R 10/1974).

Obvinený v dovolaní tiež poukázal na to, že krajský súd pri ukladaní súhrnného trestu mal zrušiť aj tresty uložené rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 2T/152/2010 a rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 5T/135/2011.

Takéto stručné a strohé konštatovanie dovolateľa bez relevantnej vysvetľujúcej právnej argumentácie, pôsobí nepresvedčivo, a preto najvyšší súd nevie zistiť prečo si dovolateľ myslí, že mali byť zrušené výroky o trestoch aj v označených rozsudkoch. Ak by dovolateľ primerane argumentoval, sám by zistil, že jeho konštatovanie je nesprávne.

Pri ukladaní súhrnného trestu totižto platí, že súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného súbehu trestných činov, a to len vtedy, ak páchatel bol za časť zbiehajúcej sa trestnej činnosti odsúdený a ak možno na takéto odsúdenie prihliadať. Súd tak páchatel'a odsudzuje a ukladá mu súhrnný trest za trestný čin, ktorý spáchal skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, pričom prejednávany trestný čin musí byť vo viacčinnom súbehu so skorším trestným činom, za ktorý už bol odsúdený.

Súhrnný trest je pre páchatel'a priaznivejší ako trest samostatný, pretože je v ňom zohľadnená skutočnosť, že páchatel sa dopustil ďalšieho trestného činu, pričom nebol varovaný odsudzujúcim rozsudkom týkajúcim sa skoršieho trestného činu. Preto možno súhrnný trest uložiť len vtedy, ak medzi týmito trestnými činmi existuje viacčinný súbeh.

Viac trestných činov je v súbehu len potiaľ, pokiaľ medzi prvým a posledným z nich nebol vyhlásený súdom prvého stupňa odsudzujúci (hoci aj neprávoplatný) rozsudok za nejaký trestný čin. Činy spáchané po odsudzujúcom rozsudku do doby jeho právoplatnosti treba posúdiť obdobne ako recidívu (R 8/1974).

S ohľadom na uvedené je potrebné vysvetliť, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/152/2010 bol obvinený N. D. odsúdený za trestný čin, ktorý spáchal 12. júla 2010 a teda potom ako bol:

- obvinenému doručený 1. novembra 2008 trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 0T/178/08,- vyhlásený rozsudok Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 46T/9/2008 z 30. júna 2009,
- vyhlásený rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1T/135/2009 zo 16. júna 2010.

Už prvé z uvedených rozhodnutí „roztrhlo“ viacčinný súbeh medzi teraz prejednávanými trestnými činmi z 27. júna 2007 a 30. decembra 2007 a trestným činom z 12. júla 2010, a preto pri spáchaní trestného činu z 12. júla 2010 išlo o klasickú recidívu, na ktorú sa súhrnný trest nevzťahuje. Preto nebolo možné

pri ukladaní súhrnného trestu zrušiť aj rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/152/2010.

Obdobná situácia nastala aj pri trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/135/2011, doručeného obvinenému 6. júna 2012, ktorým bol odsúdený za trestný čin spáchaný 9. novembra 2008.

Viacčinný súbeh medzi trestným činom z 9. novembra 2008 a teraz prejednávanými trestnými činmi z 27. júna 2007 a 30. decembra 2007 bol pretrhnutý trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 0T/178/08, doručený obvinenému 1. novembra 2008, preto krajský súd správne pri ukladaní trestu nemohol postupovať tak ako to navrhol dovolateľ.

Najvyšší súd uzatvára, že krajský súd aj napriek značnej právnej zložitosti predmetnej trestnej veci pri ukladaní trestu postupoval úplne v súlade so zákonom a všetkými ustanoveniami upravujúcimi spôsob ukladania spoločného a súhrnného trestu a svoje rozhodnutie vysoko erudovane, náležite, presne, komplexne a vyčerpávajúco odôvodnil. Krajský súd tak nenechal najvyššiemu súdu takmer žiadny priestor na doplňujúce právne úvahy, a preto najvyšší súd odkazuje najmä na strany 14 až 20 rozsudku krajského súdu, s ktorým odôvodnením sa plne stotožnil.

S ohľadom na uvedené nebolo možné vyhovieť podanému dovolaniu, nakoľko je zrejmé, že neboli splnené žiadne dôvody dovolania uvedené v ust. § 371 Tr. por., a preto najvyšší súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.